

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ελεονώρα Γαβριλίδη

"Αν όπως επιδιώκουν οι Τούρκοι και μερίδα των Τουρκοκυπρίων γίνει ποτέ αποδεκτό ότι στην Κύπρο υπάρχουν δύο ισότιμοι λαοί τότε οι ελπίδες μας για δίκαιη λύση του Κυπριακού θα εκλείψουν γιατί αυτό θα νομιμοποιήσει και θα μονιμοποιήσει τη διχοτόμηση και θα δώσει το πράσινο φως στην Τουρκία να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο που είναι η πλήρης αφομοίωση της κατεχόμενης Κύπρου".

Αυτά τόνισε, μεταξύ άλλων, η Λειτουργός του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών κ. Ελεονώρα Γαβριλίδη, μιλώντας πρόσφατα σε εκδήλωση που οργάνωσε η Ομάδα Δράσης Κυπρίων Φοιτητών με θέμα: "Το φαινόμενο Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου".

Είπε συγκεκριμένα:

Το φαινόμενο "Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου" είναι ένα στάδιο στην εξέλιξη των τουρκικών επιδιώξεων για την Κύπρο. Όπως αποδεικνύεται τόσο από την μέχρι τώρα πολιτική των Τούρκων, που εκφράζεται και από τα έργα και τα λόγια τους, πάγιος στόχος της Τουρκίας είναι η μόνιμη διχοτόμηση της Κύπρου και η αφομοίωση των κατεχομένων από την Τουρκία.

Στην έκθεση του Γκάλο Πλάζα, πρώην μεσολαβητή του ΟΗΕ για το Κυπριακό, φαίνεται καθαρά ότι από το '64 η τουρκική πλευρά επέμενε σε διζωνική ομοσπονδία για την οποία ο Πλάζα έβλεπε σοβαρά μειονεκτήματα και θεωρούσε ότι μόνο με αναγκαστική μετακίνηση πληθυσμών κατά παράβαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα μπορού-

σε να επιτευχθεί και ότι θα οδηγούσε τελικά σε διχοτόμηση.

Σταδιακά μεθοδεύεται ακριβώς αυτό, η διχοτόμηση, η εμπέδωσή της με τη δημιουργία ανεξάρτητου "κράτους" και η αφομοίωση του "κράτους" αυτού από την Τουρκία. Με την "ΤΔΒΚ" βρισκόμαστε στο στάδιο της εμπέδωσης του διαχωρισμού και της προσπάθειας να πεισθεί η διεθνής γνώμη αφενός ότι η "ΤΔΒΚ" είναι καθ' όλα νόμιμη και αφετέρου ότι είναι η Κυπριακή Δημοκρατία που είναι παράνομη και αποτέλεσμα σφετερισμού των δικαιωμάτων των Τουρκοκυπρίων. Ο ίδιος ο ψευδοπρωθυπουργός Έρογλου, σύμφωνα με πληροφορίες της BIRLIK (29.6.88) σε μήνυμά τους προς το συνέδριο του Τουρκικού Σοσιαλδημοκρατικού Λαϊκιστικού Κόμματος, μεταξύ άλλων, αναφέρει: "Τώρα, οι προσπάθειές μας κατατείνουν στην εδραίωση του δεύτερου τουρκικού κράτους, της ΤΔΒΚ. Πιστεύουμε ότι θα συνεχισθεί η συνεργασία και αλληλεγγύη με τη μητέρα πατρίδα και θα επιτύχουμε τον στόχο μας".

Στο NORTH CYPRUS ALMANACK, επίσημο βιβλίο αναφοράς του "κράτους" που εκδόθηκε το 1987, αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι: "ο τουρκοκυπριακός λαός είναι αναπόσπαστο μέρος του Τουρκικού έθνους".

Επίσης γίνεται αναφορά στους αγώνες των Τουρκοκυπρίων ενάντια σε "γεγονότα που αντιστρατεύονταν την εθνική οντότητά τους από το 1878 όταν οι Τουρκοκύπριοι αποσπάσθηκαν από τη μητέρα πατρίδα".

Η ανακήρυξη της δήθεν ανεξάρτητης "Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύ-

πρου που ομόφωνα ψηφίστηκε σαν ανεξάρτητο κράτος από τη λεγόμενη Τουρκοκυπριακή "Βουλή" στις 15.11.83 είναι η συνέχεια, ή το "απόγειο" των αποσχιστικών ενεργειών που με την καθοδήγηση και οργάνωση της Τουρκίας άρχισαν εντελώς φανερά από το '64, αλλά στην ουσία από το '55. Το προηγούμενο στάδιο, ήταν το λεγόμενο "ομόσπονδο Τουρκικό κράτος της Κύπρου", που ανακηρύχθηκε στις 13.12.1975 που ήταν με τη σειρά του η συνέχεια της "προσωρινής Τουρκοκυπριακής Διοίκησης" που ιδρύθηκε το '67. Από το '63 που άρχισε η διακοινοτική διαμάχη και η πλειονότητα των Τ/Κ, κυρίως κάτω από την απειλή των ηγετών τους, απομονώθηκαν σε θυλάκους μέχρι το '67, διοικούνταν από μια Γενική επιτροπή υπό την προεδρία του Fazil Kuchuk.

Ο λόγος που η Τ/Κ ηγεσία δίνει για την ανάγκη μετατροπής του "ομόσπονδου" σε "ανεξάρτητο κράτος" είναι ότι, άνκαι το "ομόσπονδο κράτος" είχε όλα τα χαρακτηριστικά του κράτους όσον αφορά τα εσωτερικά, στο διεθνές επίπεδο οι Τουρκοκύπριοι παρέμεναν ουσιαστικά χωρίς κράτος για το λόγο ότι το "ομόσπονδο" κράτος δεν μπορούσε να ζητήσει διεθνή αναγνώριση. Επίσης, οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι οι Ελληνοκύπριοι, εντελώς παράλογα κατά την άποψή τους, θεωρούσαν ότι ήταν η νόμιμη κυπριακή κυβέρνηση και προωθούσαν τον οικονομικό και πολιτικό αποκλεισμό των Τουρκοκυπρίων τους οποίους θεωρούσαν μειονότητα και συγχρόνως κατέφευγαν σε διεθνή βήματα, γι' αυτό οι διακοινοτικές συνομιλίες δεν κατέληξαν πουθενά και οι Τ/Κ δεν είχαν άλλη επιλογή από το να ανακηρύξουν ανεξαρτησία, χωρίς όμως να αποκλείουν τελική επανένωση το νησιού από ομοσπονδιακό καθεστώς.

Το επιχείρημα αυτό αποδεικνύει περισσότερο από την δήθεν ανάγκη για ανακήρυ-

ξη κράτους. Καθιστά σαφέστατους τους τουρκικούς στόχους και το ρόλο που καλείται να παίξει η "ΤΔΒΚ" για την επίτευξή τους. Με τυχόν αναγνώριση του "κράτους" στην Κύπρο παύει να υφίσταται η νόμιμη Δημοκρατία της Κύπρου που αυτή τη στιγμή αναγνωρίζεται διεθνώς και η απαίτηση για επανένωση του κυπριακού κράτους παύει να είναι απόλυτα κατανοητή, φυσική, αυτονόητη. Επαφίεται πια στην εκλογή των δύο καθ' όλα ισότιμων "κρατών" αν θα έρθουν σε κάποια συμφωνία για ομοσπονδία ή συνομοσπονδία και η διαπραγμάτευση για τον συνεταιρισμό ξεκινά με τα ίδια δεδομένα και για τους δύο, είναι σαν να μην υπήρξε ποτέ ενωμένο και νόμιμο κράτος, εισβολή, κατοχή, προσφυγοποίηση. Παραγράφονται όλα. Αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίο ανακηρύχθηκε ανεξαρτησία στα κατεχόμενα.

2. Αντιδράσεις για την ανακήρυξη και τα επακόλουθά της.

Σ' αντίθεση με τα προηγούμενα στάδια της προγραμματισμένης και μεθοδικής απόσχισης μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας από το υπόλοιπο, η ανακήρυξη της "ΤΔΒΚ" αντιμετωπίσθηκε με θύελλα διαμαρτυριών παγκόσμια και την ακολούθησαν εντονότερες διαμαρτυρίες στο εσωτερικό, κυρίως σε σχέση με το νέο "σύνταγμα" που η ανακήρυξη κατέστησε κατά τους "κυβερνώντες" αναγκαίο, αλλά που κατά την άποψη της "αντιπολίτευσης", κυρίως του ΔΤΚ και ΚΚΑ, δεν ήταν αναγκαίο, αλλά ήταν δυνητικά επικίνδυνο για τις ελευθερίες της Τ/Κ κοινότητας.

Το Δημοκρατικό Τούρκικο Κόμμα του Οζκέρ Οζκιούρ και το Κοινοτικοαπελευθερωτικό, τότε υπό τον Αλπάυ Ντουρτουράν, αντέδρασαν έντονα στην ανακήρυξη κράτους και την αρχή τουλάχιστον διαδόθηκε ότι ψήφισαν υπέρ της ανακήρυξης υπό απειλή.

Το ΔΤΚ περισσότερο από το ΚΚΑ ήταν ανέκαθεν εναντίον της ανακήρυξης κράτους. Ενώ ο πρώην αρχηγός του ΚΚΑ Ντουρτουράν, για παράδειγμα, όταν συζητιόταν η πιθανότητα ανακήρυξης, έβλεπε πρακτικές δυσκολίες σε αντίθεση με δυσκολίες αρχής, ο Οζκιούρ ήταν πάντα αντίθετος για πολιτικούς και όχι απλά για πρακτικούς λόγους και σε αντίδραση της ίσης και προς την άποψη του Ντουρτουράν, δήλωσε ότι υποστήριζε την ανεξαρτησία, το αδέσμευτο και την εδαφική ακεραιότητα της Κύπρου.

Παρόλα αυτά, το ΔΤΚ όπως και όλα τα άλλα κόμματα ψήφισε υπέρ της ανακήρυξης στις 15.11.83. Διαδόθηκε δε ευρέως ότι ο Οζκιούρ απειλήθηκε με θάνατο αν δεν συνεργαζόταν. Σχετικό ισχυρισμό προβάλλει και ο Christopher Price στο NEW STATESMAN (27.1.84). Όποια και νάναι η αλήθεια, σταδιακά έγινε εμφανές ότι ο Οζκιούρ και το κόμμα του καθώς και ο Ντουρτουράν και το ΚΚΑ δεν ήταν καθόλου ευτυχείς για τα γεγονότα που ακολούθησαν την ανακήρυξη.

Τα δύο κόμματα, συνήθως με κοινές ανακοινώσεις, κατηγορούσαν τον Ντενκτάς ότι χρησιμοποιούσε την "ανεξαρτησία" για να ανατρέψει την ισορροπία των πολιτικών δυνάμεων στα κατεχόμενα προς όφελός του και για να δικαιούται επανεκλογή στο αξίωμα του Προέδρου βάσει του νέου "συντάγματος".

Χαρακτηριστική ανακοίνωση του ΔΤΚ που δημοσιεύθηκε στην ΟΡΤΑΜ (11.12.83) τονίζει ότι η ανακήρυξη της "ΤΔΒΚ" έγινε για να επιτευχθούν δικτατορικοί σκοποί και για να δοθεί η ευκαιρία στον Ντενκτάς να δημιουργήσει ένα "αυταρχικό προεδρικό καθεστώς", να πετύχει την κάμψη των πολιτικών ελευθεριών και να ξεπουλήσει τη "χώρα" σε πολυεθνικές εταιρείες.

Άνκαι, όπως είδαμε οι δηλώσεις του ΔΤΚ για τους κινδύνους που προκύπτουν από την ανακήρυξη συχνά ταυτίζονται με δηλώσεις του ΚΚΑ για το ίδιο θέμα, φαίνεται ότι η απαρésκεια και απογοήτευση του ΔΤΚ σχετικά με την ανακήρυξη έχει βαθύτερες ρίζες από αυτή του ΚΚΑ. Η άποψη αυτή βασίζεται στο γεγονός ότι, ενώ το ΚΚΑ μετά την ανακήρυξη αντιτίθεται στις δικτατορικές κινήσεις του Ντενκτάς που αποσκοπούν στην ενίσχυση της δικής του θέσης και στον περιορισμό της ελευθερίας του λαού τάσσεται ανεπιφύλακτα υπέρ της ενίσχυσης της "ανεξαρτησίας" ώστε αυτή να καταστεί πραγματική και όχι μόνο κατά όνομα ανεξαρτησία.

Το ΔΤΚ από την άλλη αντιτίθεται ιδεολογικά στην "ανεξαρτησία" και όποιοι και νάναι οι λόγοι για τους οποίους ψήφισε υπέρ, δεν ήταν αρκετά σοβαροί ή μόνιμοι για να πείσουν τον Οζκιούρ, ή άλλους αξιωματούχους του κόμματος να κάνουν δηλώσεις υπέρ της ενίσχυσης της "ανεξαρτησίας" ή υπέρ των προσπαθειών για αναγνώριση του ψευδοκράτους, διεθνώς. Για τον Οζκιούρ περισσότερο παρά για τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς του ψευδοκράτους ο τελικός σκοπός είναι η επανένωση της Κύπρου κάτω από ομοσπονδιακό σύστημα και έτσι η αποσχιστική ενέργεια την οποία, για κάποιους λόγους ψήφισε το 1983 το ΔΤΚ, πρέπει σε μεγάλο βαθμό να τους ενοχλεί, ιδιαίτερα με την σαφή πια εξέλιξη των πραγμάτων προς πλήρη αφομοίωση των κατεχομένων από την Τουρκία.

Με εξαίρεση μόνο το σάλο για το ανελεύθερο "σύνταγμα" στις αρχές του '84 που ανήλθε στα ίδια επίπεδα, η μεγαλύτερη και σίγουρα πλατύτερη αντίδραση του πολιτικού κόσμου στα κατεχόμενα, συγκεντρώθηκε γύρω από το οικονομικό σχέδιο που ο Οζάλ επέβαλε στην "ΤΔΒΚ" και το σχετικό "πρωτό-

κολλο" που ουσιαστικά ενοποίησε την οικονομία της "ΤΔΒΚ" με αυτή της Τουρκίας με καταστροφικές συνέπειες στην οικονομία, αλλά και με πολιτικά συνακόλουθα.

Η πολιτική και οικονομική αφομοίωση με την Τουρκία, όπως καταγγέλλεται από όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, προχωρεί ραγδαία και η "δήθεν ανεξαρτησία" παραμένει νεκρό γράμμα. Για όλα τα κόμματα πλην του κόμματος της Αλληλεγγύης, των εποίκων και του κυβερνώντος Κόμματος Εθνικής Ενότητας, αυτό είναι μια εντελώς απαράδεκτη εξέλιξη γι' άλλους, γιατί αντιβαίνει προς την ιδέα της πραγματικής ανεξαρτησίας, την οποία επιδιώκουν, όπως για παράδειγμα για το ΚΚΑ και για το ΔΤΚ γιατί αντιβαίνει προς την ομοσπονδιακή λύση του προβλήματος. Επίσης, όλα τα κόμματα συμφωνούν ότι η αφομοίωση έχει καταστροφικά αποτελέσματα, τόσο στο πολιτικό όσο και στο οικονομικό επίπεδο.

3. Τα κόμματα

Τα κόμματα που αντιπροσωπεύονται στην λεγόμενη "Εθνοσυνέλευση" είναι τα ακόλουθα:-

1. Τό Κόμμα Εθνικής Ενότητας του Ντενκτάς-Ερογλου με 25 έδρες στη "Βουλή" που είναι δεξιό κόμμα και υπέρ της αφομοίωσης με την Τουρκία σε όλα τα επίπεδα. Το Κόμμα Εθνικής Ενότητας ευθύνεται σε αρκετά μεγάλο βαθμό για την εισροή των χιλιάδων εποίκων στα κατεχόμενα, τις ψήφους των οποίων τουλάχιστον κατά τα πρώτα χρόνια, έπαιρνε εξ ολοκλήρου και τώρα συνεχίζει να παίρνει σε σημαντικό βαθμό.

Το ΚΕΕ είναι επίσης ο αρχιτέκτονας της "ανεξαρτησίας" της "ΤΔΒΚ", την οποία εμφανέστατα δεν θεωρεί εμπόδιο στην ενοποίηση με την Τουρκία, αφού μετά την ανακήρυξη, το καταστατικό του κόμματος τροποποιήθη-

κε ως εξής: "Τοποθετεί υπεράνω όλων την εξυπηρέτηση των κοινοτικών και εθνικών συμφερόντων του Τ/Κ λαού και του τουρκικού έθνους του οποίου ο Τ/Κ λαός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος".

Οι θέσεις του κόμματος στο κυπριακό είναι ταυτόσημες με τις θέσεις Ντενκτάς. Δηλαδή στην ουσία συνομοσπονδία, αλλά κατ' όνομα χαλαρή ομοσπονδία μια διζωνική, δι-κοινοτική ομοσπονδία που θα βασίζεται πάνω στην αρχή της πολιτικής ισότητας των δύο, όπως λέγει, "λαών" και αποτελεσματικές εγγυήσεις της Τουρκίας.

2. Το Δημοκρατικό Τουρκικό Κόμμα

του Οζκέρ Οζκιούρ με 12 έδρες στη "Βουλή", που είναι αριστερό κόμμα, αντιτίθεται στην αφομοίωση των κατεχομένων από την Τουρκία, τόσο για οικονομικούς όσο και για πολιτικούς λόγους καθώς στη συνεχιζόμενη εισροή εποίκων, την οποία θεωρεί μεταξύ άλλων μέθοδο καταπίεσης της πολιτικής βούλησης των Τουρκοκυπρίων από μέρους της Τουρκίας.

Για την ανακήρυξη όπως είδαμε, το ΔΤΚ δεν υπήρξε ποτέ ενθουσιώδες και στη συνέχεια θεωρεί ότι τα επακόλουθα επιβεβαίωσαν τους χειρότερους φόβους του.

Στο κυπριακό το ΔΤΚ επιθυμεί να δει λύση ομοσπονδίας, υποστηρίζει τις πρωτοβουλίες του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, υποστηρίζει την προσέγγιση μεταξύ των δύο κοινοτήτων, αλλά όπως και όλα τα άλλα Τ/Κ κόμματα βλέπει την πολιτική ισότητα μεταξύ Τουρκοκυπρίων-Ελληνοκυπρίων σαν βάση της ομοσπονδίας.

3. Το Κοινοτικό Απελευθερωτικό Κόμμα

με αρχηγό τον Μουσταφά Ακιντζί με 10 έδρες στη "Βουλή", είναι κέντρο-δεξιό κόμμα, όπως είδαμε είναι υπέρ της ανεξαρτησίας, ως θέμα αρχής, αλλά εκφράζει έντονες ανη-

συχίες για την εξέλιξη των πραγμάτων μετά την ανακήρυξη που οδηγούν, όχι σε πραγματική ανεξαρτησία, αλλά σε πλήρη αφομοίωση των κατεχομένων από την Τουρκία. Για το Κυπριακό υποστηρίζει διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία και ότι, για να υπάρξει τέτοια λύση, πρέπει η "ΤΔΒΚ" να εξασφαλίσει την κυριαρχία της, να σταθεροποιηθεί η δημοκρατία και να επιδιωχθεί η αναγνώριση του ψευδοκράτους, η οποία, κατά την άποψη του ΚΚΑ, μάλλον θα βοηθήσει στην εξεύρεση λύσης παρά θα δυσχεράνει την κατάσταση.

4. Κόμμα της Αναγέννησης με έδρα στη "Βουλή". Το Κόμμα της Αναγέννησης είναι το συνοθύλευμα όλων των μικρών κομμάτων που ίδρυσαν κατά καιρούς οι έποικοι και που έγινε πραγματικότητα με την παρέμβαση του Τούρκου "Πρέσβη", που τότε ήταν ο Ινάλ Μπατού, τον Ιανουάριο του '84. Μέχρι τις εκλογές του Απριλίου για ανάδειξη αρχηγού, ο αρχηγός του Κ.Α. ήταν ο Αυτάτς Μπεσιεσλέρ, που τώρα έχει αποχωρήσει από το κόμμα μαζί με άλλους 2 "Βουλευτές" και έγιναν ανεξάρτητοι. Ο νέος αρχηγός του κόμματος είναι ο Ορχάν Ουτσόκ.

Το Κόμμα υποστηρίζει την "ΤΔΒΚ". Για τις απόψεις του στο κυπριακό, αυτές, για ευνόητους λόγους είναι ταυτόσημες με τις απόψεις της Άγκυρας.

Ένα Κόμμα που αξίζει να αναφερθεί, αν και δεν αντιπροσωπεύεται στη "Βουλή", είναι το Προοδευτικό Λαϊκό Κόμμα του οποίου, τυπικά προΐσταται προεδρείο, αλλά του οποίου στην ουσία συναρχηγοί είναι ο Ιρσέν Κουτσούκ (πρώην αρχηγός του Κόμματος κοινοτικής Προόδου) και ο Ισμέτ Κοτάκ (πρώην αρχηγός του Δημοκρατικού Λαϊκού Κόμματος) που συγχωνεύθηκαν το '86 για να δημιουργήσουν το Προοδευτικό Λαϊκό Κόμμα που, όπως και τα δύο κόμματα από τα οποία

προήλθε είναι ακροδεξιό. Ο ΠΛΚ είναι υπέρμαχος της "ΤΔΒΚ" και αντιτίθεται έντονα στις πρωτοβουλίες Κουεγιάρ, που θεωρεί ότι απαιτούν πολλές παραχωρήσεις από το "κράτος". Επίσης αντιπολιτεύεται έντονα το ΚΕΕ για την πολιτική αφομοίωση με την Τουρκία και ασκεί σφοδρή κριτική εναντίον της οικονομικής πολιτικής του Οζάλ που κατά την άποψή του επηρεάζει με καταστροφικό τρόπο τα κατεχόμενα.

5. Το "Σύνταγμα"

Από το δημοψήφισμα που έγινε για την έγκριση του "Συντάγματος" της "ΤΔΒΚ" φάνηκε ότι το 1/3 των ψηφοφόρων ήταν αντίθετοι με αυτό. Αν δε λάβουμε υπόψη ότι οι μισοί περίπου ψηφοφόροι είναι έποικοι από την Τουρκία είναι καθαρό πως η μάζα των Τουρκοκυπρίων απέρριψε το "Σύνταγμα".

Σύμφωνα με συχνές παρατηρήσεις του ΔΤΚ, αλλά και όπως σαφώς εξάγεται ακόμα και από επιφανειακή μελέτη του κειμένου του "Συντάγματος" το σύνταγμα της "ΤΔΒΚ" είναι πάνω κάτω ένα αντίγραφο του ανελεύθερου και αντιδημοκρατικού συντάγματος της Τουρκίας. Ενδεικτικά μόνο αναφέρω ότι το σύνταγμα επιτρέπει τη θανατική ποινή και προβλέπει σημαντικό περιορισμό των δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών που μπορούν, για παράδειγμα, να δικασθούν σε στρατιωτικά δικαστήρια, μια και σύμφωνα με το προσωρινό 10ο άρθρο του "Συντάγματος" υπεύθυνες για την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια της χώρας είναι οι στρατιωτικές αρχές που έρχονται από την Τουρκία. Η διευθέτηση αυτή καθιστά την Τουρκοκυπριακή "αστυνομία" υπόλογη στον Τούρκο στρατιωτικό διοικητή.

Στο "Σύνταγμα" τονίζεται ότι ο "Τουρκοκυπριακός λαός" είναι αναπόσπαστο μέρος του "μεγάλου τουρκικού έθνους" και η εισα-

γωγή, στην οποία προβάλλεται αυτή η θέση και αναφέρεται με το γνωστό τρόπο στους "αγώνες" των Τουρκοκυπρίων ενάντια στην Ελληνοκυπριακή καταπίεση αποτελεί, σύμφωνα με το άρθρο 163, μέρος του "συντάγματος που περιέχει 164 άρθρα και 12 μεταβατικά άρθρα. Το "σύνταγμα" του "ομόσπονδου κράτους" απετέλεσε σε κάποιο βαθμό που περιλαμβάνει το "σύνταγμα της ΤΔΒΚ" το καθιστούν πολύ πιο αντιδημοκρατικό και ανελεύθερο.

Το "σύνταγμα" προβλέπει πολίτευμα κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, στην οποία η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη "Συνέλευση" που αποτελείται από 50 μέλη. Οι "βουλευτικές εκλογές" γίνονται κάθε πενταετία.

Ο "Πρόεδρος" της "ΤΔΒΚ" εκλέγεται επίσης για περίοδο 5 χρόνων και βάσει του "συντάγματος" πρέπει να είναι κυπριακής καταγωγής και να έχει ζήσει για τουλάχιστον 5 χρόνια στην "ΤΔΒΚ".

Ο "Πρόεδρος" διορίζει τον "Πρωθυπουργό" από τη "Βουλή" και τους "Υπουργούς" με την ένδειξη του "Πρωθυπουργού".

Το "σύνταγμα" προβλέπει επίσης ότι σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης το "Υπουργικό Συμβούλιο" υπό την προεδρία του "Προέδρου της Δημοκρατίας" μπορεί να κυβερνά με διατάγματα που θα έχουν ισχύ νόμου και μερικά άρθρα του "Συντάγματος" μπορούν να ανασταλούν.

Το "Υπουργικό Συμβούλιο", βάσει του "συντάγματος", αποτελείται από τον "Πρωθυπουργό" και τους "υπουργούς", ο "Πρωθυπουργός" πρέπει να είναι "βουλευτής", οι "Υπουργοί" μπορεί να μην είναι. Ο αριθμός των "υπουργείων" δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 10. Κάθε νέα "κυβέρνηση" πρέπει να εξασφαλίζει ψήφο εμπιστοσύνης προτού εγκα-

τασταθεί.

Η δικαστική εξουσία ασκείται από ανεξάρτητα "δικαστήρια", το ανώτατο από τα οποία ονομάζεται "Ανώτατο Δικαστήριο" και αποτελείται από "πρόεδρο" και 7 δικαστές. Όταν δικάζει ως "συνταγματικό δικαστήριο" αποτελείται από 5 δικαστές συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου.

Καταλήγοντας, θα μπορούσε να πει κανείς για το "σύνταγμα" ότι περιέχει μερικά στοιχεία κοινοβουλευτικού συστήματος και μερικά του προεδρικού συστήματος.

Ένα ενδιαφέρον και αποκαλυπτικό σημείο είναι ότι το σύνταγμα της "ΤΔΒΚ" δεν αναφέρεται καθόλου στη δημιουργία ομοσπονδίας στην Κύπρο, πράγμα για το οποίο έχει εντονότατα επικριθεί από το ΔΤΚ. Τέτοια αναφορά υπήρχε στο προηγούμενο "σύνταγμα" και είναι σημαντική η παράλειψη της ιδιαίτερα όταν τη δούμε σε συνάρτηση με τις σαφέστερες και αρκετά συχνές δηλώσεις των αρχόντων της "ΤΔΒΚ", ότι το "Κράτος" στοχεύει σ' ενοποίηση με την Τουρκία σ' όλα τα επίπεδα και σε συνάρτηση με νομικά και πολιτικά μέτρα με τα οποία προωθείται η ενοποίηση αυτή, όπως π.χ. η υπογραφή πρωτοκόλλου τον Δεκέμβρη 1986 που καθιστούσε την οικονομία των κατεχομένων προέκταση της οικονομίας της Τουρκίας και την κατοπινή συμφωνία περί εργατικού δυναμικού που όπως σύσσωμη η αντιπολίτευση κατέστησε σαφές με τις εντονότατες διαμαρτυρίες της, στην ουσία αποσκοπούσε στη νομιμοποίηση της παρουσίας των εποίκων.

6. Οικονομία και Ξένη Βοήθεια

Η οικονομία της "ΤΔΒΚ" σήμερα, παρόλη τη σημαντική ξένη βοήθεια που παίρνει παρουσιάζει τα συμπτώματα υπανάπτυξης που παρουσίαζε η οικονομία της Κύπρου αμέσως μετά την ανεξαρτησία. Η τουρκοκυ-

πριακή οικονομία βασίζεται κυρίως στη γεωργία και πολύ λίγο στη βιομηχανία. Το εμπόριο και ο δημόσιος τομέας είναι οι μεγαλύτεροι τομείς, ενώ οι επενδύσεις όπως φαίνεται κυρίως από το χαμηλό ποσοστό οικοδομικών κατασκευών βρίσκονται σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Οι κύριοι λόγοι για τη δυσπραγία της ΤΚ οικονομίας σε συντομία είναι: "Αδυναμίες στη δομή της, το πολύ μικρό μέγεθος της και η εξάρτησή της από την τουρκική οικονομία. Αυτά δημιουργούν προβλήματα όπως ψηλός πληθωρισμός, πολυδάπανη "δημόσια υπηρεσία" και γενικά "διοίκηση", δημοσιονομικό έλλειμμα που καλύπτεται μόνο από ξένη βοήθεια, χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης, έλλειψη επενδύσεων, μεγάλη ανεργία, εξάρτηση από τη βοήθεια από την Τουρκία και την Κυπριακή Δημοκρατία. Το κυριότερο πρόβλημα όμως ίσως να είναι ότι οι προοπτικές ανάπτυξης είναι περιορισμένες λόγω των αδυναμιών στη δομή της οικονομίας και το μικρό μέγεθος της οικονομίας, που όσον αφορά την παραγωγή είναι μόνο το 1/10 της ελληνοκυπριακής οικονομίας.

Η τουρκική άποψη για τους λόγους που η ΤΚ οικονομία δυσπραγεί είναι ότι τα προβλήματα οφείλονται στον οικονομικό και πολιτικό αποκλεισμό από τους ΕΚ, οι οποίοι παίρνουν όλη την ξένη βοήθεια που αποστέλλεται στην Κύπρο και δεν δίνουν στους ΤΚ το μερίδιο που τους αναλογεί. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν ευσταθούν, αλλά από μελέτες του Γραφείου Προγραμματισμού της Δημοκρατίας και άλλες πηγές προκύπτει ότι: Κατά κεφαλή οι Τουρκοκύπριοι από το 74-84 πήραν περισσότερη βοήθεια από ότι οι Ελληνοκύπριοι. Συγκεκριμένα, 1,298 Λκ έναντι 778 Λκ που πήραν κατά κεφαλή οι ΕΚ. Ενδιαφέρον είναι ότι στη βοήθεια που παίρνουν οι ΤΚ συμπεριλαμβάνεται και ο ηλεκτρισμός που

παίρνουν δωρεάν από την Κυπριακή Δημοκρατία επίσης, ότι η περισσότερη από τη βοήθεια που παίρνουν οι Τουρκοκύπριοι είναι υπό μορφή δωρεάς ή δωρεάν υπηρεσιών ενώ η περισσότερη από τη βοήθεια που παίρνουν οι ελεύθερες περιοχές είναι υπό μορφή δανείων που πρέπει να αποπληρωθούν.

Έτσι δεν μπορεί να λεχθεί ότι ο λόγος για την κακή κατάσταση της ΤΚ οικονομίας είναι ο οικονομικός αποκλεισμός και η έλλειψη οικονομικής βοήθειας. Οι πραγματικοί λόγοι για την πραγματικά κακή αυτή κατάσταση, αν θέλουμε να επεκταθούμε λίγο, είναι:

1) Η αυτοαπομόνωση της ΤΚ οικονομίας που αναγκαστικά την καθιστά πολύ μικρή για να είναι πραγματικά βιώσιμη.

2) Η καταστροφή της οικονομικής δραστηριότητας με τον εκποτισμό των ΕΚ το '74 που αν υποθέσουμε ότι "αντικαταστάθηκαν" κατά κάποιο τρόπο από τις 45.000 ΤΚ που έφυγαν από τις ελεύθερες περιοχές και πήγαν στα κατεχόμενα δεν αντικαταστάθηκαν επαρκώς ούτε αριθμητικά ούτε και ποιοτικά μια και οι περισσότεροι δεν ήταν σε θέση σύμφωνα με σχόλιο της Διεθνούς Τράπεζας να χειριστούν τη σχετικά εξελιγμένη οικονομική υποδομή που άφησαν οι ΕΚ.

3) Οι λεηλασίες των ΕΚ περιουσιών που οδήγησαν μεταξύ άλλων και στην καταστροφή πολλών πορτοκαλλεώνων λόγω του ότι κλάπηκαν ή καταστράφηκαν τα συστήματα με τα οποία ποτίζονταν, η καταστροφή κτιρίων, εργοστασίων κλπ.

4) Η πολυέξοδη "δημόσια υπηρεσία" που σύμφωνα με έκθεση της Διεθνούς Τράπεζας στοιχίζει περισσότερο απ' ότι επιτρέπει η ΤΚ οικονομία.

5) Η χρησιμοποίηση της τουρκικής

βοήθειας όχι μόνο για επενδύσεις αλλά και για καταναλωτικές δαπάνες, πράγμα ενδεικτικό της έλλειψης αποταμίευσης και του μεγάλου βαθμού εξάρτησης από την τουρκική βοήθεια.

6) Η ενοποίηση της ΤΚ οικονομίας με την οικονομία της Τουρκίας και λόγω του ίδιου νομίσματος και μέσω του πρωτοκόλλου της 5 Δεκεμβρίου, 1986 που είχαν σαν αποτέλεσμα την αύξηση του πληθωρισμού, την αστάθεια του νομίσματος, έλλειψη ξένου συναλλάγματος και περιορισμούς στην εισαγωγή από χώρες εκτός της Τουρκίας, την αυξημένη ανεργία λόγω της εισροής Τούρκων επισκόπων κατά χιλιάδες στα κατεχόμενα οι οποίοι πρέπει να προσθέσουμε δεν διαθέτουν τις δεξιότητες που απαιτεί η ΤΚ οικονομία.

7. Η ύπαρξη πολλών δημοσίων εταιρειών ή οργανισμών όπως π.χ. Sanayi Holding, Sırfınevex, Enkaf των οποίων το κόστος λειτουργίας είναι δυσβάσταχτο για την ΤΚ οικονομία ιδίως όταν το δούμε σε συνάρτηση με το καθόλου ευκαταφρόνητο κόστος λειτουργίας της "κρατικής μηχανής". Η ύπαρξη των εταιρειών αυτών δυσχεραίνει την ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα σε συνθήκες ελεύθερης οικονομίας και πέρα απ' αυτό οι ίδιες δεν είναι αρκετά αποδοτικές.

8. Ο οικονομικός προγραμματισμός του "κράτους" είναι ανεπαρκής.

9. Η έλλειψη ξένου συναλλάγματος, που όπως αναφέραμε πιο πάνω είναι απόρροια άλλων προβλημάτων όπως της εξάρτησης της ΤΚ οικονομίας από την τουρκική οικονομία.

Η φτωχή απόδοση της ΤΚ οικονομίας οφείλεται λοιπόν σε αδυναμίες στη δομή της, στις υπαρκτές και αναπόφευκτες αδυναμίες μιας τόσο μικρής οικονομίας και στο

χαμηλό επίπεδο οικονομικής γνώσης και οργάνωσης των "αρχών της ΤΔΒΚ". Γι' αυτούς τους λόγους και παρόλο που η κατεχόμενη περιοχή της Κύπρου έχει περισσότερες πλουτοπαραγωγικές πηγές απ' ότι οι ελεύθερες περιοχές, η ΤΚ οικονομία σε σύγκριση με την ΕΚ οικονομία, δυσπραγεί.

7. Βοήθεια που παίρνει η ΤΚ κοινότητα ή στην ουσία η "ΤΔΒΚ"

Επίσης από μελέτη του Γραφείου Προγραμματισμού προκύπτει ότι:

1. Οι ΤΚ παίρνουν βοήθεια από την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας υπό μορφή παροχής υπηρεσιών και δωρεάν ηλεκτρισμού. Μέχρι το '85 το ποσό που στοίχιζε παροχή δωρεάν ηλεκτρισμού στους ΤΚ ήταν 73 εκ. λίρες Κύπρου. Επίσης παρέχεται επιχορηγημένο υγραέριο και το νερό για την κατεχόμενη Αμμόχωστο και Λευκωσία υφίσταται την κατάλληλη επεξεργασία και διατίθεται από τη Δημοκρατία.

2. Οι ΤΚ παίρνουν σημαντική οικονομική βοήθεια από την Τουρκία και στην Υπάτη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες του ΟΗΕ. Μόνο στην περίοδο 74-84 η ξένη βοήθεια που πήραν οι ΤΚ σύμφωνα με τον ΤΚ τύπο και τη Διεθνή Τράπεζα ήταν 95.6 εκ. ΛΚ, αν δε προστεθεί σ' αυτό το ποσό και τα 73 εκ. ΛΚ που πήραν υπό μορφή δωρεάν ηλεκτρικού ρεύματος από τους ΕΚ τότε φαίνεται ότι οι ΤΚ πήραν βοήθεια 176 εκ. ΛΚ στην περίοδο αυτή. Από το μέρος της βοήθειας που δίνουν στην Κύπρο σαν σύνολο οι ΗΠΑ μέσω της Υπάτης Αρμοστείας για τους πρόσφυγες του ΟΗΕ, αξίζει να σημειωθεί, ότι οι ΤΚ παίρνουν το 19% ποσοστό ελαφρά ψηλότερο της πληθυσμιακής τους αναλογίας.

Στην πιο πάνω βοήθεια που παίρνουν οι ΤΚ πρέπει να προστεθεί και η βοήθεια την οποία η Κυπριακή Κυβέρνηση διευθετεί να

παίρνουν μέσω διεθνών οργανισμών και ξένων κρατών που καλύπτει κυρίως βοήθεια για σχολεία, νοσοκομεία, ιατρικά και κτηνιατρικά θέματα, υποτροφίες κλπ.

Επίσης δάνεια που παρέχονται στην Κυπριακή Κυβέρνηση για αναπτυξιακά έργα προς όφελος και των δυο κοινοτήτων αποπληρώνονται μόνο από τους ΕΚ μια και οι ΤΚ αρνούνται να συμβάλουν στην αποπληρωμή με άμεσο ή έμμεσο τρόπο. Τέτοια δάνεια καλύπτουν για την επέκταση της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και νερού αποχευτευτικού έργου.

8. Τουρισμός

Παρόλες τις εντονότερες προσπάθειες του "κράτους" για τουριστική προβολή και τη βοήθεια της Τουρκίας για το σκοπό αυτό καθώς και πολλών ξένων τουριστικών οργανισμών ο τουρισμός στα κατεχόμενα δεν είναι καθόλου ικανοποιητικός. Οι κύριοι λόγοι, αν και η ΤΚ ηγεσία ψέγει και πάλι τον δήθεν οικονομικό αποκλεισμό της "ΤΔΒΚ" από τους ΕΚ, είναι από τη μια η έλλειψη απευθείας πτήσεων από την Ευρώπη στα κατεχόμενα και η μειωμένη ζήτηση λόγω της κακής οργάνωσης, της έλλειψης κατάλληλης υποδομής, του κακού συντονισμού πτήσεων από και προς την Ευρώπη μέσω Τουρκίας, ώστε να παρατηρείται σοβαρότατο πρόβλημα με τις πτήσεις από τουρκικά αεροδρόμια. Επίσης, η αδυναμία της "Κυβέρνησης" να αγοράσει αεροπλάνα παρόλες τις συχνές εξαγγελίες για την επικείμενη αγορά, η έλλειψη οργάνωσης αυτών που ασχολούνται με την τουριστική βιομηχανία και η κακή εγκατάσταση πολλών τουριστικών εγκαταστάσεων. Η έλλειψη ζήτησης διακοπών στα κατεχόμενα από ξένους οφείλεται βέβαια, εκτός από τα πιο πάνω και στο γεγονός ότι η "ΤΔΒΚ" δεν αναγνωρίζεται από καμιά χώρα εκτός από την Τουρκία, γε-

γόνος που καθιστά παράνομες απευθείας πτήσεις, στην έκδηλη στρατιωτική παρουσία στα κατεχόμενα καθώς και σε κάποιο βαθμό και στην παρουσία των εποίκων.

Παρόλες τις μέχρι τώρα ανυπέρβλητες δυσκολίες, η "ΤΔΒΚ" αναγνωρίζει την τεράστια σημασία του τουρισμού για την οικονομία της καθώς και ότι για να πετύχει στον τομέα αυτό επιβάλλεται να προσελκύσει ξένους επενδυτές και όχι μόνο Τούρκους.

Στον τουρισμό αποδίδεται τεράστια σημασία σαν το κατ' εξοχήν μέσο ανάπτυξης και οικονομίας του κράτους αλλά και σαν έμμεση βοήθεια για την αναγνώριση της "ΤΔΒΚ".

Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρείται προσέγγιση ξένων εταιρειών για να πεισθούν να επενδύσουν στην "ΤΔΒΚ" είναι μέσω τουρκικών εταιρειών που διατηρούν σχέσεις μαζί τους και ο τρόπος με τον οποίο επιχειρείται να δελεασθούν οι εταιρείες αυτές να επενδύσουν είναι η παροχή τουριστικών κινήτρων για τουριστικές επενδύσεις.

Τα κυριότερα κίνητρα που παρέχει στους ξένους επενδυτές το "κράτος" δυνάμει "νόμου" που ψηφίστηκε το '87 είναι τα ακόλουθα:

α) Ανάλογα με το μέγεθος της επένδυσης, το "κράτος" ενοικιάζει γη για περιόδους που φθάνουν μέχρι και τα 99 χρόνια. Τα ενοίκια στις περιπτώσεις αυτές ανέρχονται μέχρι το 20% των εν ισχύι ενοικίων.

β) Υλικά τα οποία δεν παράγονται στο "κράτος" και είναι αναγκαία για την υπό κατασκευή τουριστική οικοδομή θα εισάγονται αδασμαλόγητα.

γ) Ανάλογα με το μέγεθος της ενοικιαζόμενης έκτασης, η "κυβέρνηση" θα παρέχει υποστήριξη στον επενδυτή που θα μπορού-

σε να φθάσει και μέχρι το 100% του συνολικού ποσού του ενοικίου.

δ) Θα επιχορηγείται η διαφήμιση που γίνεται για κάθε τουριστική εγκατάσταση σε αναλογία μέχρι και 75% ανάλογα με το δυναμικό κλινών της επιχείρησης.

ε) Θα παραχωρείται δεκαετής φοροαπαλλαγή για ξενοδοχειακές μονάδες ή για επενδύσεις με στόχο τις ναυλωμένες πτήσεις. Η φοροαπαλλαγή για τις εταιρείες που θα κάνουν ναυλωμένες πτήσεις ισχύει μέχρι το 1997.

στ) Η εν λόγω φοροαπαλλαγή θα παρατείνεται για μια τριετία, σε περιπτώσεις που οι μέτοχοι της εταιρείας που θα αναλαμβάνει την επιχείρηση αυτή δεν θα είναι κάτω από τους 50, θα είναι ανοικτή για συμμετοχή του λαού, και το κεφάλαιο της δεν θα είναι κάτω των 200 εκ. ΛΤ.

ζ) Θα παρέχεται εγγύηση μεταφοράς για απόσβεση κεφαλαίου και τόκου σε περιπτώσεις πιστώσεων για εξωτερική προέλευση.

η) Το 20% του ετήσιου σε συνάλλαγμα φορολογητέου εισοδήματος τουριστικών, επιχειρήσεων, όπως είναι ξενοδοχεία και τουριστικοί πράκτορες, απαλλάσσεται φορολογίας.

θ) Σε περίπτωση διάλυσης μιας επιχείρησης, επιτρέπεται η μεταφορά του συνόλου του από την εκποίηση προερχόμενου ποσού.

ι) Οι επενδυτές θα μεταφέρουν τα κέρδη στις χώρες τους χωρίς κανένα περιορισμό.

ια) Ειδικευμένο προσωπικό, που δεν είναι δυνατό να εξευρεθεί επιτοπίως, θα μεταφέρεται από το εξωτερικό.

ιβ) Θα παρέχεται δικαίωμα μεταφοράς

του καθαρού κέρδους του ξένου προσωπικού στη χώρα του.

ιγ) Δεν θα καταβάλλονται τέλη άδειας τουριστικής οικοδομής.

ιδ) Κατά τον υπολογισμό του ετήσιου φορολογητέου εισοδήματος, παρέχονται και οι ακόλουθες απαλλαγές:

- Οδοιπορικά που αφορούν κάθε είδους προβολή και διαφήμιση.

- Έξοδα διαφημίσεων, προβολής και εμπορίας.

Μετά την ψήφιση του νόμου αυτού το "κράτος" τον περασμένο Αύγουστο υπέγραψε πρωτόκολλο μεταξύ της τουριστικής εταιρείας ΕΣΚΑ για την ενοικίαση γης στην περιοχή της Βουκολίδας για την ανέγερση τουριστικού χωριού.

Άλλη σημαντική προσπάθεια τουριστικής ανάπτυξης ήταν η ενοικίαση από το "κράτος" με απόφαση του "Υπουργικού" έκτασης 1178 στρεμμάτων στην POLLY PECK του μεγαλοεπιχειρηματία Ασίλ Ναδир στην περιοχή Αλακάτι και Δαυλό καθώς και τα ξενοδοχεία LOUIS και TONY'S για 49 χρόνια με το μηδαμινό αντίτιμο των 8 δολ. το χρόνο. Επίσης ενοικιάστηκε γη στην περιοχή Σαλαμίνας στην Suffet για ανέγερση ξενοδοχείου.

Φαίνεται καθαρά ότι το κράτος εναπόθεσε τις ελπίδες του στον τουρισμό και αν δεν φαίνεται ακόμα ότι οι προσπάθειες προσέλκυσης ξένων επενδυτών απέδωσαν η πιθανότητα να αποδώσουν αυξάνεται καθώς αυξάνουν και οι προσπάθειες του κράτους και της Τουρκίας να προβάλουν τουριστικά τα κατεχόμενα. Για το σκοπό αυτό:

α) εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία προβολής του τουρισμού στα κατεχόμενα:

- με δημοσιεύματα στον ξένο τύπο

- με την κυκλοφορία κατατοπιστικών φυλλαδίων στο εξωτερικό μέσω τουρκικών και ξένων πρακτορείων.

β) προσπαθούν με συντονισμένες ενέργειες να καταστήσουν προσιτά τα κατεχόμενα με ναυλωμένες πτήσεις.

γ) προσπαθούν να παρακάμψουν τις δυσκολίες και αντιδράσεις που προκαλεί η απευθείας αεροπορική σύνδεση της Ευρώπης με τα κατεχόμενα με πτήσεις μέσω Κωνσταντινούπολης ή Άγκυρας.

δ) εντείνουν τις προσπάθειές τους για ενίσχυση των τουριστικών εγκαταστάσεων και την εκπαίδευση προσωπικού για εξυπηρέτηση του τουρισμού.

Επίσης καταβάλλονται έντονες προσπάθειες να αυξηθεί ο τουρισμός συνεδρίων, στα κατεχόμενα καθώς και οι επίσημοι προσκεκλημένοι του "κράτους" με σκοπό την προβολή του.

Έξαρση παρουσιάζουν και οι πολιτιστικές δραστηριότητες με τον ίδιο σκοπό.

9. Ζώνη ελεύθερου εμπορίου

Στο κατεχόμενο λιμάνι της Αμμοχώστου λειτουργεί "ζώνη ελεύθερου εμπορίου" από αρκετό καιρό χωρίς όμως μέχρι τη στιγμή αυτή ιδιαίτερη επιτυχία.

Η "ζώνη" καλύπτει περιοχή 425,000 τετρ. μέτρων και χωρίζεται σε κομμάτια τα οποία ενοικιάζονται προς 0.46 και 0.54 Αμερ. δολ. το μέτρο, το χρόνο, για 21 χρόνια και με δικαίωμα ανανέωσης άλλες 2 φορές. Όπως διαφημίζει το "North Cyprus Almanac" οι ταρίφες είναι οι χαμηλότερες στη Μέση Ανατολή. Τα άδεια containers δεν χρεώνονται τέλη εισαγωγής ή εξαγωγής, ισχύουν σε ειδικές χαμηλές τιμές για όλα τα αποθηκευμένα εμπο-

ρεύματα που αναμένουν εξαγωγή ή πώληση και τα τέλη αποθήκευσης πληρώνονται μια φορά κάθε 6 μήνες μετά την αποθήκευση.

Τα κυριότερα πλεονεκτήματα της "ζώνης" είναι:

1. Η έλλειψη τελωνειακού ελέγχου κατά τη διαδικασία φόρτωσης και εκφόρτωσης εμπορευμάτων.

2. Διερχόμενα εμπορεύματα δεν περνούν από διοικητικό έλεγχο εκτός για λόγους ασφαλείας και υγείας.

3. Είναι δυνατή η αποθήκευση φορτίων εμπορευμάτων υπό διακανονισμό μέχρι την πώληση τους στο εξωτερικό ή για την σταδιακή διοχέτευσή τους στην επιτόπια αγορά.

4. Αποθήκευση εμπορευμάτων στη "ζώνη" μπορεί να αποτρέψει ξαφνικές ελλείψεις διαφόρων ειδών στην εγχώρια αγορά.

5. Οι εισαγωγείς μπορούν να επιλέξουν την κατάλληλη στιγμή για να αγοράσουν εμπορεύματα παρά να είναι αναγκασμένοι να αναμένουν την έκδοση αδειών εισαγωγής. Τα φορολογικά κίνητρα που προσφέρονται από το κράτος σ' εταιρείες που εγκαθίστανται στη "ζώνη" είναι:

1) 5 χρόνια πλήρους φορολογικής απαλλαγής.

2) 20% φόρο για εταιρείες εισοδήματος για προσωπικές απολαβές μετά τα 5 χρόνια πλήρους φορολογικής απαλλαγής.

Επίσης

1) Δεν υπάρχει όριο στην περίπτωση επαναπατριsmού του κέρδους ή του κεφαλαίου και

2) Δεν πληρώνονται δασμοί και έμμεσοι φόροι.

Το οικονομικό "πρωτόκολλο" του Δεκ.

΄86 περιέχει πρόνοια απαγόρευσης των απεργιών στη "ζώνη ελεύθερου εμπορίου". Αυτό αποτελεί επίσης κίνητρο για τους ξένους που κυρίως θέλουν να προσελκύουν οι ΤΚ στη "ζώνη" τόσο για οικονομικούς όσο και για ευνότους πολιτικούς λόγους.

Τα ελκυστικά κίνητρα στοχεύουν και στην προσέλκυση υπεράκτιων εταιρειών και παλαιότερα είχε γίνει λόγος για ίδρυση παραρτημάτων Αμερικανικών εταιρειών στη "ζώνη". Μέχρι στιγμής όμως ελάχιστες είναι οι ξένες εταιρείες που δελεάστηκαν και οι λόγοι είναι εν μέρει πολιτικοί, οι ξένες εταιρείες μπορεί να φοβούνται να συνδέσουν το όνομά τους με ένα παράνομο καθεστώς που η χώρα τους δεν αναγνωρίζει μήπως σε κάποιο στάδιο αυτό έχει κάποιο αντίκτυπο πάνω τους, αλλά μπορεί να είναι και απλά πρακτικοί δηλ. να μην θεωρούν αρκετά ικανοποιητικές τις διευκολύνσεις που το κράτος παρέχει στη "ζώνη".

10. Εμπόριο

Η "ΤΔΒΚ" ισχυρίζεται ότι έχει εμπορικές σχέσεις με 80 χώρες πράγμα που οι ιθύνοντες βλέπουν σαν κάποιο είδος έμμεσης αναγνώρισης και αυτό έχει κάποια βάση αν σκεφθούμε ότι πολλές διπλωματικές αποστολές στην Κύπρο δηλ. στην ελεύθερη Λευκωσία διατηρούν εμπορικά γραφεία στα κατεχόμενα.

Εμπορικές σχέσεις της "ΤΔΒΚ" διατηρεί με τις χώρες της ΕΟΚ, τη Μέση Ανατολή, τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία καθώς και διάφορες άλλες Ασιατικές και Αφρικανικές χώρες.

Ο όγκος του εξωτερικού εμπορίου αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια. Όπως αναφέρεται στο North Cyprus Almanac ο σχετικός αριθμός για το '84 ήταν 136 εκ. Αμερικανικά δολάρια και για το '85, 140 εκ. Αμερικανικά δολάρια. Υπήρξε δηλ. αύξηση 7.4%.

Τα κυριότερα είδη που εξαγει η "ΤΔΒΚ" είναι εσπεριδοειδή, πατάτες, ζωντανά ζώα και ζωικά προϊόντα, γαλακτομικά προϊόντα και έτοιμα ενδύματα.

Για την ώρα, όπως παραδέχονται οι αρμόδιοι της "ΤΔΒΚ" οι εξαγωγές είναι πολύ περιορισμένες και, εκτός από την πολιτική κατάσταση, γι' αυτό το γεγονός ευθύνεται η πολύ μικρή ποικιλία προϊόντων που εξαγονται, η κακή οργάνωση από μέρους των ΤΚ και το μικρό μέγεθος της οικονομίας της "ΤΔΒΚ".

11. Προσπάθειες για αναγνώριση

Παρ' όλο που συχνά η μη αναγνώριση του ψευδοκράτους από οποιοδήποτε κράτος εκτός της Τουρκίας παρουσιάζεται από μέρους των κυβερνήσεων σαν κάποιο είδος "υποχώρησης" του "κράτους" που δήθεν δεν την επιδιώκει συστηματικά, και προβάλλεται και η απειλή ότι αν "οι Ελληνοκύπριοι δεν φανούν λογικοί, δεν εγκαταλείψουν το εμπόργκο, δεν αποδεχθούν το έγγραφο της 29ης Μαρτίου κ.λ.π." το κράτος θα επιδιώξει σοβαρά την αναγνώριση, αυτό είναι μύθος. Η αναγνώριση επιδιώκεται με όλα τα μέσα, αλλά μέχρι τώρα τουλάχιστον καμιά χώρα δεν είναι διατεθειμένη να πάρει αυτό το εμφανώς παράνομο και άδικο βήμα.

Τόσο μέσω των εμπορικών συναλλαγών με όσο το δυνατό περισσότερες χώρες όσο και μέσω της χρησιμοποίησης της κοινής θρησκείας με τις ισλαμικές χώρες και της συμμετοχής τους στο Ισλαμικό συνέδριο σαν παρατηρητές, οι ΤΚ επιδιώκουν αναγνώριση του ψευδοκράτους όπως επίσης και με τη διατήρηση "διπλωματικών αποστολών στο εξωτερικό και στη συνεχή προσπάθεια προσέλκυσης οποιοδήποτε είδους επίσημης αντιπροσωπείας κρατών στα κατεχόμενα, είτε σαν εμπορικό γραφείο, είτε σαν αντιπρο-

σωπείας βουλευτών ή άλλων επισήμων διαφόρων χωρών είτε σαν αντιπροσωπείες σωμάτων όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, τα Ηνωμένα Έθνη κλπ.

Η άποψή μας είναι ότι άδικα μέρος της αντιπολίτευσης κατηγορεί την "κυβέρνηση" ότι δεν καταβάλλει αρκετές προσπάθειες για αναγνώριση. Προσπάθειες καταβάλλονται διαρκώς, ουσιαστικά αποτελέσματα δεν φέρνουν γιατί η διεθνής κοινότητα δεν φαίνεται να είναι ακόμα τουλάχιστον διατεθειμένη να επιτρέψει κάτι τέτοιο. Οι λόγοι που η "ΤΔΒΚ" επιδιώκει αναγνώριση είναι οι ακόλουθοι:

1) Με την αναγνώριση θα νομιμοποιηθεί και θα θεωρείται σαν καθ' όλα ισότιμη με την Κυπριακή Δημοκρατία.

2) Η Κυπριακή Δημοκρατία, θα πάψει πια να θεωρείται το μόνο νομικό κράτος στην Κύπρο και κανονικά θα έπρεπε να είναι ενωμένη και να περιλαμβάνει και τον ΤΚ πληθυσμό και θα θεωρείται το ένα εκ των δυο καθ' όλα ισότιμων κρατών στην Κύπρο με όνομα, ίσως, ΕΚ Δημοκρατία. Αυτό αλλάζει άρδην τα δεδομένα στο Κυπριακό όπως είναι εμφανές. Η δε διαπραγματευτική θέση της τουρκικής πλευράς αυτόματα ενισχύεται σημαντικά. Στην ουσία τα δεδομένα μετατρέπονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ακριβώς τι χρειάζονται οι Τούρκοι για να πετύχουν μια χαλαρή συνομοσπονδία και να ανατρέψουν μια για πάντα τη συνένωση της Κύπρου, αφήνοντας την πόρτα ανοικτή για τη συνέχιση της ενοποίησης των κατεχομένων με την Τουρκία.

Ένας ίσως από τους πολλούς λόγους για τους οποίους δεν επέρχεται η αναγνώριση είναι ότι είναι σε όλους γνωστό, μια και το τονίζουν διαρκώς οι αντιπολιτευόμενοι, που είναι και η συντριπτική πλειονότητα της ΤΚ

κοινότητας, ότι η "ΤΔΒΚ" δεν είναι πραγματικό κράτος αλλά εξάρτημα της Τουρκίας από την οποία και εξαρτάται πλήρως. Ενδεικτικά παραθέτω απόσπασμα από πρόσφατο άρθρο του Σενέρ Λεβέντ στην ΟΡΤΑΜ (5.8.88) που περιγράφει την κατάσταση. Αναφερόμενος στην πρόσφατη επίσκεψη του Ντενκτάς στην Άγκυρα όπου κατά την άποψη μεγάλης μερίδας του ΤΚ τύπου ο Ντενκτάς έτυχε υποδοχής που άρμοζε σε μουκτάρη και όχι "πρόεδρο" ο Λεβεντ γράφει:

"Αυτοί που βλέπουν την "ΤΔΒΚ" σαν επαρχία της Τουρκίας μπορούν τώρα να πουν εύκολα. Δεν σας το είπαμε ότι ΤΔΒΚ είναι επαρχία της Τουρκίας; Και μετά; Μετά θα καταλάβουν όλοι ότι δεν έχουμε καμιά πρωτοβουλία όσον αφορά τις εξελίξεις στο κυπριακό. Και θα καταστεί σαφέστερο ότι δεν έχουμε απολύτως καμιά ανάδειξη με τις φόρμουλες που ευρίσκονται και τις αποφάσεις που λαμβάνονται. Δεν θα συζητείται καν ότι ο Ντενκτάς που δεν έγινε δεκτός σαν πρόεδρος αλλά σαν μουκτάρης, πήγε στην Άγκυρα όχι για να ανταλλάξει απόψεις αλλά για να πάρει διαταγές..."

Στο σχέδιο της η ίδια εφημερίδα συγκρίνει την υποδοχή της οποίας έτυχε ο Πρόεδρος Βασιλείου κατά την επίσημη επίσκεψή του στην Αθήνα με αυτή της οποίας έτυχε ο Ντενκτάς στην Άγκυρα και τονίζει ότι τη σημασία της ανεπαρκούς υποδοχής του Ντενκτάς την οποία εκλαμβάνει ως ενδεικτική του γεγονότος ότι η "ΤΔΒΚ" δεν είναι πραγματικό κράτος.

Το σχόλιο παραθέτει ένα εντυπωσιακό κατάλογο γεγονότων που αποδεικνύουν ότι η "ΤΔΒΚ" δεν είναι καθόλου ανεξάρτητη.

Τίθεται η ερώτηση: "Τι είδους κράτος είμαστε", και προστίθεται:

"Περισσότερος από το μισό προϋπο-

λογισμό μας είναι συνδεδεμένος με την Τουρκία, είμαστε ένα κράτος που συγκρίζεται όταν σταματήσει αυτή η ροή των χρημάτων".

Ένα κράτος που ανέθεσε τα υδατικά του έργα στο Τμήμα Υδάτων της Τουρκίας, τους δρόμους του στο Οδικό Τμήμα της Τουρκίας.

Ένα κράτος που μπορεί να αναστατωθεί από μονόπλευρες αποφάσεις που λαμβάνονται στις λιμάνι της Μερσίνας.

Ένα κράτος που είναι γεμάτο από παράνομους εργάτες "μέσα στο πλαίσιο" της ενοποίησης...

Ένα κράτος όπου ο λαός καταπιέζεται από κλίκες και αναγκάζεται να μεταναστεύσει.

Ένα κράτος που δεν μπορεί να προγραμματίσει την εξέλιξη του και που για χάρη της ενοποίησης με την Τουρκία εφαρμόζει πολιτική που συνθλίβει το λαό.

Υπό τις συνθήκες αυτές ο κόσμος κοιτάζει προς την Τουρκία και όχι προς εμάς. Όταν κοιτούν προς εμάς δεν βλέπουν μια χώρα, πόσο μάλλον μια χώρα στην οποία μπορούν να δώσουν σημασία, δεν βλέπουν καν μια κυρίαρχη κοινότητα.

Αυτός είναι ένας καλός λόγος για τη μη αναγνώριση της "ΤΔΒΚ", ο σημαντικότερος όμως λόγος παραμένει το γεγονός ότι η "ΤΔΒΚ" είναι μια παράνομη, ανώμαλη κατάσταση που δημιουργήθηκε με τη βία και που αποβαίνει προς ζημιά όλων των Κυπρίων τόσο στο οικονομικό όσο και στο πολιτικό επίπεδο όπως συχνά διαμαρτύρονται οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι.

Οι αρχηγοί της ΤΚ κοινότητας βασίζουν το δήτην δικαίωμά τους να αποσχισθούν από την Κυπριακή Δημοκρατία πάνω στον

παράξενο ισχυρισμό ότι είναι "εθνική μειονότητα".

Αυτό είναι πολύ επικίνδυνη έννοια. Ποιος αποφασίζει πότε μια μειονότητα παύει να είναι απλά μειονότητα και γίνεται "εθνική;" Είναι π.χ. θέμα αριθμών; και αν είναι θέμα αριθμών ποιο είναι το κατώτατο όριο; Οι ΤΚ είναι 18% και οι ΕΚ 82%. Είναι το 185 το χαμηλότερο όριο ή μπορούν ακόμα να ισχυρισθούν ότι είναι εθνικές μειονότητες;

Ή δεν πρόκειται καν για θέμα αριθμών αλλά απόψεων ή ψυχολογικών καταστάσεων; Οι ΤΚ απαιτούν ισότητα, όχι σαν πολίτες αλλά σαν σύνολο με τους ΕΚ, το ζητούσαν από το 1878 όταν οι Βρεττανοί ανέλαβαν τη διακυβέρνηση της Κύπρου και ζητούν διχοτόμηση από το 1956 όταν ο ΤΚ ηγέτης υπέβαλε χάρτη στη βρετανία με την Κύπρο διχοτομημένη με μια γραμμή που ταυτίζεται σχεδόν απόλυτα με την τωρινή γραμμή Απίλα.

Δεν είναι οι δύσκολες μέρες του '63 ούτε το πραξικόπημα του '74 που ώθησαν την Τουρκία να εισβάλει και να επιβάλει τη διχοτόμηση. Η διχοτόμηση και η ανεξαρτησία είναι δυο στάδια, τους πάγιους τουρκοκούς σκοπούς για την Κύπρο και τυχόν αναγνώριση θα διευκολύνει το πέρασμα στο επόμενο στάδιο.

Η τουρκική πλευρά ζητά από τις ισλαμικές χώρες να αναγνώρισουν την "ΤΔΒΚ" λόγω των ισλαμικών δεσμών, ανέπτυξαν μάλιστα και σχέσεις με την ούλτρα-αντιδραστική, Σαουδαραβική θρησκευτική οργάνωση Rabita τόσο για οικονομικούς λόγους όσο και για να προωθήσουν την αναγνώριση. Το σχετικό ξαφνικό ενδιαφέρον των ΤΚ και Τούρκων για τη θρησκεία, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είτε υπάρχει κίνδυνος έξαρσης φανατισμού με απρόβλεπτες συνέπειες, είτε ότι το ενδιαφέρον είναι υποκριτικό.